

Środa, 8 czerwca 2011 r.

ZALECENIA

PARLAMENT EUROPEJSKI

66. sesja Zgromadzenia Ogólnego Narodów Zjednoczonych

P7_TA(2011)0255

Zalecenie Parlamentu Europejskiego z dnia 8 czerwca 2011 r. dla Rady zawierające projekt zalecenia Parlamentu Europejskiego dla Rady w sprawie 66. sesji Zgromadzenia Ogólnego Narodów Zjednoczonych (2011/2030(INI))

(2012/C 380 E/22)

Parlament Europejski,

- uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej (TUE), w szczególności jego art. 34,
- uwzględniając projekt zalecenia dla Rady, który złożył Alexander Graf Lambsdorff w imieniu grupy politycznej ALDE w sprawie priorytetów Unii Europejskiej na 66. sesję Zgromadzenia Ogólnego ONZ (B7-0072/2011),
- uwzględniając zalecenie Parlamentu Europejskiego dla Rady z dnia 25 marca 2010 r. w sprawie 65. sesji Zgromadzenia Ogólnego Narodów Zjednoczonych ⁽¹⁾,
- uwzględniając priorytety UE na 65. sesję Zgromadzenia Ogólnego Narodów Zjednoczonych przyjęte przez Radę w dniu 25 maja 2010 r. ⁽²⁾,
- uwzględniając 65. sesję Zgromadzenia Ogólnego Narodów Zjednoczonych (ZO ONZ), w szczególności następujące rezolucje tego organu „Międzynarodowa współpraca na rzecz pomocy humanitarnej w obszarze klęsk żywiołowych: od pomocy doraźnej do rozwoju” ⁽³⁾, „Sytuacja w zakresie praw człowieka w Islamskiej Republice Iranu” ⁽⁴⁾, „Sytuacja w zakresie praw człowieka w Koreańskiej Republice Ludowo-Demokratycznej” ⁽⁵⁾, „Wspieranie demokratycznego i sprawiedliwego światowego ładu” ⁽⁶⁾, „Promowanie pokoju jako nieodzownego wymogu pełnego korzystania przez wszystkich z wszystkich praw człowieka” ⁽⁷⁾, „Zacieśnianie międzynarodowej współpracy w dziedzinie praw człowieka” ⁽⁸⁾, „Działania operacyjne na rzecz rozwoju struktur ONZ” ⁽⁹⁾, „Rola ONZ w propagowaniu rozwoju w kontekście globalizacji i wzajemnej zależności” ⁽¹⁰⁾, „W kierunku nowego międzynarodowego porządku gospodarczego” ⁽¹¹⁾, „Współpraca między ONZ, parlamentami krajowymi i Unią Międzyparlamentarną” ⁽¹²⁾, „ONZ a globalne zarządzanie” ⁽¹³⁾, „W kierunku świata wolnego od broni jądrowej: przyspieszenie realizacji

⁽¹⁾ Dz.U. C 4 E z 7.1.2011, s. 49.

⁽²⁾ Rada Unii Europejskiej 10170/2010.

⁽³⁾ Rezolucja Zgromadzenia Ogólnego ONZ A/RES/65/264.

⁽⁴⁾ Rezolucja Zgromadzenia Ogólnego ONZ A/RES/65/226.

⁽⁵⁾ Rezolucja Zgromadzenia Ogólnego ONZ A/RES/65/225.

⁽⁶⁾ Rezolucja Zgromadzenia Ogólnego ONZ A/RES/65/223.

⁽⁷⁾ Rezolucja Zgromadzenia Ogólnego ONZ A/RES/65/222.

⁽⁸⁾ Rezolucja Zgromadzenia Ogólnego ONZ A/RES/65/218.

⁽⁹⁾ Rezolucja Zgromadzenia Ogólnego ONZ A/RES/65/177.

⁽¹⁰⁾ Rezolucja Zgromadzenia Ogólnego ONZ A/RES/65/168.

⁽¹¹⁾ Rezolucja Zgromadzenia Ogólnego ONZ A/RES/65/167.

⁽¹²⁾ Rezolucja Zgromadzenia Ogólnego ONZ A/RES/65/123.

⁽¹³⁾ Rezolucja Zgromadzenia Ogólnego ONZ A/RES/65/94.

Środa, 8 czerwca 2011 r.

- zobowiązań w zakresie rozbrojenia jądrowego”⁽¹⁾, „Przegląd systemu budowania pokoju ONZ”⁽²⁾, „Dotrzymanie obietnicy: zjednoczeni z myślą o osiągnięciu milenijnych celów rozwoju”⁽³⁾,
- uwzględniając projekt rezolucji z dnia 14 września 2010 r.⁽⁴⁾ oraz rezolucję z dnia 3 maja 2011 r.⁽⁵⁾ ZO ONZ w sprawie udziału Unii Europejskiej w pracach ONZ,
 - uwzględniając konferencję przeglądową z 2010 r. stron Traktatu o nierozprzestrzenianiu broni jądrowej (NPT) oraz przeglądy MCR, Komisji Budowania Pokoju (PBC) oraz Rady Praw Człowieka (HRC),
 - uwzględniając sprawozdanie złożone przez członków wspierających w sprawie przeglądu prac Komisji Budowania Pokoju zatytułowane „Przegląd systemu budowania pokoju ONZ”⁽⁶⁾,
 - uwzględniając nowo utworzony zespół ONZ ds. płci (zespół ONZ ds. równości płci i upodmiotowienia kobiet – UN Women),
 - uwzględniając przyjętą w dniu 24 marca 2011 r. rezolucję Rady Praw Człowieka ONZ (UNHRC) zatytułowaną „Wspieranie praw człowieka i podstawowych wolności poprzez lepsze zrozumienie tradycyjnych wartości ludzkości” i negatywne stanowisko UE w sprawie powyższej rezolucji,
 - uwzględniając wstępny wykaz punktów, które mają zostać włączone do tymczasowego porządku obrad 66. zwyczajnej sesji ZO ONZ⁽⁷⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 10 marca 2011 r. w sprawie priorytetów 16. sesji UNHRC i przeglądu jej funkcjonowania w 2011 r.⁽⁸⁾,
 - uwzględniając rezolucję Parlamentu Europejskiego z dnia 15 grudnia 2010 r. w sprawie przyszłości strategicznego partnerstwa Afryki i Unii Europejskiej po trzecim szczycie UE-Afryka⁽⁹⁾,
 - uwzględniając rezolucję Parlamentu Europejskiego z dnia 25 listopada 2010 r. w sprawie konferencji na temat zmian klimatu w Cancún (COP 16)⁽¹⁰⁾,
 - uwzględniając rezolucję Parlamentu Europejskiego z dnia 25 listopada 2010 r. w sprawie 10. rocznicy przyjęcia rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1325 z 2000 r. na temat kobiet, pokoju i bezpieczeństwa⁽¹¹⁾,
 - uwzględniając rezolucję z dnia 23 listopada 2010 r. w sprawie współpracy cywilno-wojskowej i rozwoju potencjału cywilno-wojskowego⁽¹²⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 9 czerwca 2005 r. w sprawie reformy Organizacji Narodów Zjednoczonych⁽¹³⁾,
 - uwzględniając art. 121 ust. 3 oraz art. 97 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych oraz opinię Komisji Rozwoju (A7-0189/2011),

⁽¹⁾ Rezolucja Zgromadzenia Ogólnego ONZ A/RES/65/59.

⁽²⁾ Rezolucja Zgromadzenia Ogólnego ONZ A/RES/65/7.

⁽³⁾ Rezolucja Zgromadzenia Ogólnego ONZ A/RES/65/1.

⁽⁴⁾ Projekt rezolucji Zgromadzenia Ogólnego ONZ A/RES/64/L.67.

⁽⁵⁾ Rezolucja Zgromadzenia Ogólnego ONZ A/RES/65/276.

⁽⁶⁾ Rezolucja Zgromadzenia Ogólnego ONZ A/64/868-S/2010/393, załącznik.

⁽⁷⁾ dokument Zgromadzenia Ogólnego ONZ A/66/50.

⁽⁸⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0097.

⁽⁹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2010)0482.

⁽¹⁰⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2010)0442.

⁽¹¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2010)0439.

⁽¹²⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2010)0419.

⁽¹³⁾ Dz.U. C 124 E z 25.5.2006, s. 549.

Środa, 8 czerwca 2011 r.

- A. mając na uwadze, że obecnie zachodzą poważne zmiany w ładzie międzynarodowym, które wymagają od Unii Europejskiej aktywniejszego nawiązania stosunków z obecnymi oraz wschodzącymi światowymi potęgami, jak również z innymi partnerami dwu- i wielostronnymi na rzecz wspierania skutecznych rozwiązań problemów, które są wspólne dla obywateli europejskich oraz dla całego świata,
- B. mając na uwadze, że UE powinna odgrywać aktywną rolę w budowaniu takiej Organizacji Narodów Zjednoczonych, która zdoła efektywnie włączać się w rozwiązywanie światowych problemów, w budowę pokoju i bezpieczeństwa, demokracji oraz rządy prawa oparte na międzynarodowym porządku; mając na uwadze, że zgodnie z art. 21 TUE UE jest formalnie zobowiązana do skutecznego multilateralizmu, którego rdzeniem jest silna ONZ, co ma podstawowe znaczenie dla podejmowania wyzwań o globalnym wymiarze, jak zmiany klimatu i degradacja środowiska, powszechność i niepodzielność praw człowieka oraz ograniczenie ubóstwa i rozwój dla wszystkich, skutki zmian demograficznych i migracji oraz międzynarodowa przestępczość zorganizowana,
- C. mając na uwadze, że w szybko zmieniającym się świecie UE stoi w obliczu wielu wyzwań, które wymagają jednomyślnej międzynarodowej reakcji; mając na uwadze, że w tym przedsięwzięciu UE może korzystać ze skutecznego multilateralizmu, powszechnych wartości praw człowieka, otwartej gospodarki światowej opartej o przejrzyste i sprawiedliwe zasady uzgodnione na szczeblu międzynarodowym oraz ze swego wyjątkowego zestawu narzędzi,
- D. mając na uwadze, że Traktat z Lizbony stworzył nowe stałe struktury dla zewnętrznej reprezentacji UE, w wyniku czego nowi przedstawiciele UE zobowiązani są przejąć funkcje, które poprzednio pełniła rotacyjna prezydencja UE,
- E. mając na uwadze, że art. 34 TUE zobowiązuje państwa członkowskie do koordynowania swych działań w organizacjach międzynarodowych i podczas konferencji międzynarodowych, a ponadto zobowiązuje te państwa członkowskie, które są także członkami Rady Bezpieczeństwa ONZ (UNSC) do zgodnego działania i informowania pozostałych państw członkowskich, jak również wysokiego przedstawiciela oraz do obrony „stanowisk i interesów Unii”; mając na uwadze, że państwa członkowskie, które obecnie należą do UNSC (Francja, Wielka Brytania, Portugalia i Niemcy) nie były w stanie działać zgodnie i wypracować wspólnego stanowiska w sprawie interwencji zbrojnej w Libii, zwłaszcza w kontekście głosowania nad rezolucją UNSC nr 1973,
- F. mając na uwadze, że zgodnie z art. 47 Traktatu UE Unia ma osobowość prawną, co wiąże się z uprawnieniami i obowiązkami na mocy prawa międzynarodowego; mając na uwadze, że UE uznaje cele i szanuje zasady Karty Narodów Zjednoczonych; mając na uwadze, że Traktat z Lizbony jako taki zezwala Unii na podejmowanie na arenie międzynarodowej roli współmiernej do jej wiodącej pozycji gospodarczej i jej ambicji oraz, jak określono w europejskiej strategii bezpieczeństwa z 2003, na pełnienie roli gracza na arenie międzynarodowej zdolnego do przyjęcia odpowiedzialności za bezpieczeństwo globalne i pokierowania procesem definiowania w bardziej jednolity sposób wspólnych, uzgodnionych na wielostronnych płaszczyznach odpowiedzi na wspólne wyzwania; mając na uwadze, że jeśli Unia ma działać skutecznie, musi jasno określić swe strategiczne interesy i cele,
- G. mając na uwadze, że globalne partnerstwa są instrumentami wspólnego wypełniania wyodrębnionych globalnych celów; mając na uwadze, że UE jest największym w świecie ofiarodawcą pomocy rozwojowej i głównym partnerem ONZ w wysiłkach wkładanych we wszystkie trzy filary jej pracy, w tym w sytuacjach kryzysowych i post-kryzysowych, oraz że wkład państw członkowskich wynosi 38 % zwykłego budżetu ONZ; mając na uwadze, że solidne i stabilne partnerstwo UE-ONZ ma podstawowe znaczenie dla funkcjonowania Organizacji Narodów Zjednoczonych oraz odgrywa kluczową rolę dla znaczenia UE jako podmiotu na scenie międzynarodowej,
- H. mając na uwadze, że utworzenie Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych (ESDZ) powinno w znacznym stopniu przyczynić się do dalszego wdrożenia postanowień rezolucji UNSC nr 1325 i 1820 i kolejnych, zarówno w jej wewnętrznej strukturze, jak i za pośrednictwem zewnętrznych działań i strategii politycznych,
- I. mając na uwadze, że zgodnie z zaleceniem UNHRC w dniu 1 marca 2011 r. ZO ONZ głosowało za zawieszeniem członkostwa Libii w UNHRC,

Środa, 8 czerwca 2011 r.

- J. mając na uwadze, że bardziej zdeterminowane wysiłki zmierzające do zwalczania terroryzmu w świecie potęgują konieczność podejmowania zagadnienia bezpieczeństwa przy pełnym poszanowaniu praw człowieka i podstawowych wolności;
1. kieruje do Rady następujące zalecenia:

Unia Europejska w strukturach Organizacji Narodów Zjednoczonych

- (a) pogłębiania skutecznego multilateralizmu jako nadrzędnego strategicznego interesu Unii i wzmocnienia spójności i widoczności UE jako globalnego podmiotu w ONZ, m.in. poprzez lepszą koordynację wewnętrznych konsultacji UE w kwestiach ONZ oraz propagowanie objęcia pomocą większej skali problemów; upoważnienia wiceprzewodniczącej/ wysokiej przedstawiciel do opracowania wytycznych na temat systematycznych konsultacji między ambasadorami państw członkowskich a ambasadorami UE, a zwłaszcza tymi, którzy pracują na szczeblu wielostronnym w takich miejscach jak Genewa czy Nowy Jork, by UE mogła pomyślnie rozwijać program ONZ oraz spełniać oczekiwania członków ONZ odnośnie do zdolności do podejmowania działania; promowania większej spójności zarówno między systemem ONZ a stanowiskami państw członkowskich UE i krajami kandydującymi do niej oraz potencjalnymi kandydatami, aby zoptymalizować potencjał, jaki oferuje Traktat z Lizbony, mający na celu wzmocnienie oddziaływania UE za pośrednictwem skoordynowanego i strategicznego użycia różnorodnych i odrębnych punktów wjazdu (UE i państw członkowskich), podnoszenia zdolności UE do negocjowania z innymi grupami regionalnymi w odpowiednim czasie; zapewnienia przedstawicielom UE odpowiedniego mandatu do prowadzenia skutecznych negocjacji w imieniu państw członkowskich,
- (b) pełnego wykorzystania postanowień zawartych w rezolucji ZO ONZ A/RES/65/276 w sprawie udziału UE w pracach ONZ, która podejmuje konieczne ustalenia dotyczące efektywnego uczestniczenia w pracach ZO ONZ; potwierdzenia na nowo swego zaangażowania w to, iż ONZ zajmuje centralne miejsce polityki zagranicznej UE, i powtórzenie, że skuteczny udział UE w wysiłkach ONZ pozostaje nie tylko strategicznym priorytetem EU, ale również jest spójne z osiąganiem celów UE i jako takie leży w interesie wszystkich członków ONZ; poprawienia koordynacji państw członkowskich UE w UNSC oraz – zgodnie z art. 34 ust. 2 TUE – zachęcania państw członkowskich, które są także członkami UNSC, do wzywania wiceprzewodniczącej/wysokiej przedstawiciel, by reprezentowała UE w UNSC, kiedy tylko zostanie ustalone wspólne stanowisko,
- (c) poszukiwania lepszych sposobów ustalania priorytetów i wymiany informacji pomiędzy Brukselą a delegacją UE w Nowym Jorku z uwzględnieniem wzmocnionej współpracy z Komitetem Politycznym i Bezpieczeństwa oraz jaśniejszego i lepiej zorganizowanego systemu udzielania wsparcia przez instytucje UE w Brukseli,
- (d) zaangażowania strategicznych partnerów UE w struktury ONZ; ponadto nadania partnerstwom strategicznym wielostronnego wymiaru poprzez włączanie kwestii o globalnym wymiarze do programów dwustronnych i wielostronnych szczytów UE,

UE i globalne zarządzanie

- (e) pogłębienia globalnego zarządzania oraz dążenia do osiągnięcia zrównoważonych rozwiązań zagadnień dotyczących stosunków między układami-G a strukturami ONZ, w oparciu o które to stosunki grupy te mogłyby z korzyścią prowadzić tematyczne debaty i poruszać kwestie gospodarcze, pod warunkiem że ONZ zachowa swą nadrzędną rolę i pozostanie organem uprawnionym do podejmowania globalnego zarządzania; uznania jednocześnie grup G8 i G20 za ważne fora definiowania reakcji w wymiarze globalnym, w które UE musi się czynnie włączać poprzez skoordynowane stanowiska; wsparcia inicjatywy przewodniczącego ZO ONZ, by organizować debaty z udziałem Zgromadzenia Ogólnego i przewodnictwa G20 przed i po szczytach G20,

Środa, 8 czerwca 2011 r.

- (f) zaangażowania się w uruchomienie projektu wdrażającego nową złożoną pojedynczą strukturę płci zastępującą cztery obecne instrumenty ONZ na rzecz równości płci w ramach trwającego obecnie procesu tworzenia ogólnosystemowej spójności; pełnego poparcia i wspierania odpowiedniego budżetu dla UN Women, tak by organ ten mógł spełniać rolę propagowania równości płci i ochrony oraz upodmiotowienia kobiet, w tym w sytuacjach kryzysowych i post-kryzysowych, w ścisłej współpracy z innymi elementami struktury ONZ i utrzymywania bliskich kontaktów z tą organizacją, stosowanie podejścia ukierunkowanego na osiągnięcie równości płci przy wszystkich działaniach zmierzających do uzyskania gotowości na kryzys w ramach instrumentu na rzecz stabilności (IfS),
- (g) przyczyniania się do poprawy skuteczności i przejrzystości ONZ i usprawnienia zarządzania środkami finansowymi ONZ,
- (h) wykorzystania po raz pierwszy negocjowanego tekstu dotyczącego reformy Rady Bezpieczeństwa ONZ jako okazji do skoncentrowania się na zbieżnych kwestiach i osiągnięcia rzeczywistego postępu w zakresie wyjaśnienia zakresu kompetencji Rady Bezpieczeństwa ONZ w stosunku do innych organów ONZ, włączenia członków w celu poprawy reprezentatywności Rady Bezpieczeństwa i zasadności jej działania, a także przeglądu metod pracy Rady Bezpieczeństwa; podkreślenie potrzeby kompleksowej reformy UNSC w celu wzmocnienia jej wiarygodności, reprezentacji regionalnej oraz skuteczności; propagowania procesu reform, który może zostać definitywnie rozpoczęty przez państwa członkowskie, jeżeli będą one domagać się stałego miejsca dla UE w powiększonej i zreformowanej Radzie Bezpieczeństwa ONZ zgodnie z celami traktatu lizbońskiego dotyczącymi umocnienia polityki zagranicznej i roli UE w dziedzinie pokoju na świecie, bezpieczeństwa i uregulowań; pilnego przejścia inicjatywy i nakłonienia państw członkowskich do wypracowania w tym celu wspólnego stanowiska, do czasu przyjęcia takiego wspólnego stanowiska uzgodnienia niezwłocznego wprowadzenia systemu rotacyjnego w UNSC, aby zagwarantować stałe miejsce UE w składzie UNSC,
- (i) wzmocnienia roli Międzynarodowego Trybunału Karnego (MTK) i międzynarodowych mechanizmów wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych, tak aby propagować rozliczalność, położyć kres bezkarności, nadal propagować ważną działalność MTK jako jedynej stałej i niezależnej instytucji sądowej, właściwej do orzekania w sprawach dotyczących najpoważniejszych przestępstw stanowiących przedmiot troski na skalę międzynarodową, obejmujących ludobójstwo, zbrodnie przeciwko ludzkości i zbrodnie wojenne; zachęcania do stworzenia bliskich i silnych relacji pomiędzy MTK i ONZ zgodnie z art. 2 Statutu Rzymskiego i wspierania jego ratyfikacji przez wszystkie państwa członkowskie ONZ,

Pokój, bezpieczeństwo i sprawiedliwość

Zapobieganie kryzysom i zarządzanie kryzysowe, mediacja, utrzymywanie pokoju i budowanie pokoju

- (j) wzmocnienia systemów zapobiegania kryzysom i ich skuteczności w ramach Programu Narodów Zjednoczonych ds. Rozwoju (UNDP) w celu przekształcenia tej organizacji w światowego lidera w zapobieganiu kryzysom i zwalczaniu ich skutków; wzmocnienia unijnych struktur zapobieganie konfliktom i usprawnienia współpracy w tym obszarze z ONZ, OBWE i Unią Afrykańską (UA) oraz innymi organizacjami międzynarodowymi i regionalnym, a także społeczeństwem obywatelskimi, podmiotami gospodarczymi, prywatnymi przedsiębiorstwami, pojedynczymi jednostkami i organizacjami ekspertów,
- (k) dążenia do osiągnięcia konsensusu w sprawie bardziej operacyjnego podejścia do doktryny „obowiązek ochrony” (RtoP) oraz rozwijanie takiego podejścia, podkreślenia znaczenia między innymi RtoP dla zapobiegania konfliktom przy jednoczesnym zachęcaniu do wdrażania tej doktryny, m.in. poprzez podkreślenie roli organizacji regionalnych, jak Unia Afrykańska (UA), czy Liga Państw Arabskich, wzmocnienie mechanizmów wczesnego ostrzegania w ramach ONZ oraz precyzyjniejsze określenie roli odpowiednich organów ONZ; przyjęcia rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1970(2011) z dnia 26 lutego 2011 r., w której po raz pierwszy wszyscy stali członkowie UNSC zgodzili się wezwać MTK do wszczęcia dochodzenia przeciwko pewnemu rządowi na podstawie domniemych zbrodni przeciwko ludzkości zgodnie z doktryną RtoP odnośnie do trwającego kryzysu; zapoznania

Środa, 8 czerwca 2011 r.

się z rezolucją UNSC 1973 (2011) z dnia 17 marca 2011 r., w której podkreślono determinację społeczności międzynarodowej do zagwarantowania ochrony ludności cywilnej i zamieszkałych przez nią terenów jako pierwsze praktyczne zastosowanie doktryny RtoP z wyraźnym mandatem ONZ odnośnie do trwałego kryzysu,

- (l) uznania pracy wykonywanej przez organy mediacyjne ONZ, jak Biuro Pomocnicze ds. Pokoju (MSU) przy Departamencie Spraw Politycznych (DPA) i opowiedzenia się za zwiększeniem w nich obsady etatów; popierania partnerstwa UE i MSU i zapewnienia, że ESDZ będzie odgrywać w tej sprawie decydującą rolę,
- (m) propagowania bezpieczeństwa i stabilizacji za pośrednictwem zapobiegania konfliktom, mediacji, dialogu, budowania lokalnego potencjału i uzdrowienia gospodarki po konflikcie, strategii rekonstrukcji i budowania pokoju po konflikcie, które propagują trwałe rozwiązania poprzez płynne przechodzenie od krótko- i średnioterminowego budowania pokoju do budowania pokoju w perspektywie długoterminowej; zapewnienia, że strategie polityczne w zakresie budowania pokoju i rozwoju będą zarówno planowane, jak i wdrażane w ramach wszechstronnej i jednolitej strategii ONZ, która uwzględnia potrzeby procesu umacniania pokoju oraz przyszłe przeobrażenie w bardziej długoterminową strategię już na etapie planowania i wdrażania, na której UE opiera swe własne rozwiązania; biorąc pod uwagę, że stabilizacja kraju rozdartego konfliktem wymaga bardziej kompleksowego działania i zintegrowanego podejścia, a nie angażowania samych oddziałów, rozplanowania koniecznego potencjału za pomocą takiej strategii, która pozwoli właściwie zająć się przyczynami konfliktu, gdyż połowa krajów objętych operacjami pokojowymi w ciągu 10 lat po wyjściu sił pokojowych ponownie zostanie ogarnięta konfliktami;
- (n) podkreślania potrzeby wyciągnięcia wniosków z przebiegu ostatnich wypadków w Japonii i przedstawienia propozycji; podnoszenia norm bezpieczeństwa w istniejących elektrowniach jądrowych, zwłaszcza na obszarach aktywności sejsmicznej; wezwania do usprawnionej współpracy w przypadku podobnych klęsk żywiołowych lub katastrof spowodowanych przez człowieka w celu zminimalizowania skutków uwalniania substancji radioaktywnych dla ludzi i środowiska;
- (o) rozwijania jasno określonej strategicznej wizji instrumentów zarządzania kryzysowego UE i zapobiegania kryzysom oraz zbadania zakresu praktycznego zarządzania projektami poprzez nowo powołaną ESDZ przy jednoczesnym uznaniu znaczenia programów zarządzania kryzysowego i zapobiegania kryzysom w kontekście zewnętrznych działań UE,
- (p) skoncentrowania się na zapewnieniu zaangażowania krajowego w strategię budowania pokoju, od początkowego projektu do zastosowania w terenie, wykorzystaniu sprawdzonych rozwiązań i dotychczasowych sukcesów; pogłębienia przekrojowego programu na rzecz rozwoju w oparciu o to, jakie tworzenie państwowości jest wspomagane precyzyjnie wyrażonymi działaniami na rzecz rozwoju i budowania pokoju, koncentrującymi się na kwestiach gospodarczych,
- (q) położenia większego nacisku na utrwalanie pokoju po zakończeniu konfliktu poprzez udzielanie strategicznych porad oraz wykorzystanie fachowej wiedzy oraz źródeł finansowania z całego świata na rzecz wspierania projektów odbudowy; gromadzenia zasobów i uruchomienia nowych źródeł funduszy i finansowania szybkiej odbudowy z myślą o rekonstrukcji po konflikcie;
- (r) wspomaganie oddelegowania większej liczby cywilnych ekspertów płci żeńskiej i wspierania krajowych planów działania w duchu Rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1325 i planu działania Sekretarza Generalnego ONZ w zakresie zapewnienia uczestnictwa kobiet w budowaniu pokoju,

Środa, 8 czerwca 2011 r.

Współpraca w zakresie zarządzania globalnymi kryzysami przez partnerstwa

- (s) uznania za strategiczny priorytet UE wzmocnienia partnerstw na rzecz międzynarodowego zarządzania sytuacjami kryzysowymi oraz zacieśnienia dialogu z innymi ważnymi podmiotami zarządzania kryzysowego, jak ONZ, NATO i UA, i z krajami trzecimi, jak USA, Turcja, Norwegia i Kanada; zsynchronizowania działań w terenie, wymiany informacji i połączenia zasobów w obszarze utrzymania i budowania pokoju, w tym współpracy w zakresie zarządzania kryzysowego, a w szczególności bezpieczeństwa na morzu, oraz walki z terroryzmem na mocy prawa międzynarodowego; poprawy odnośnej koordynacji z międzynarodowymi instytucjami finansowymi oraz dwustronnymi darczyńcami,
- (t) podkreślenia potrzeby ścisłej współpracy UE i ONZ w zakresie cywilnego i wojskowego zarządzania kryzysowego, a zwłaszcza humanitarnych akcji ratunkowych, przypominając przy tym, że Rada Bezpieczeństwa ONZ ponosi w pierwszej kolejności odpowiedzialność za międzynarodowe bezpieczeństwo i utrzymanie pokoju na świecie; zwiększenia wysiłków zmierzających do dopilnowania, że państwa członkowskie UE będą wносить odpowiednie wkłady w misje ONZ i angażować w nie w skoordynowany sposób; dalszego badania sposobów, w jakie UE jako całość mogłaby wnieść lepszy wkład w wysiłki ONZ, np. poprzez uruchamianie pomostowych operacji szybkiego reagowania lub prowadzonych poza głównym teatrem działań lub udostępnienie jednostek UE w ramach większej misji ONZ,
- (u) określenia szerszych ram strategicznych dla partnerstwa w zakresie zarządzania kryzysowego między UE a organizacjami regionalnymi i lokalnymi, takimi jak UA, Liga Państw Arabskich lub Wspólnota Gospodarcza Państw Afryki Zachodniej (ECOWAS) i ONZ, oraz wzmocnienia w szczególności trójstronnego stosunków między Radą Pokoju i Bezpieczeństwa UA, UNSC a Komitetem Politycznym i Bezpieczeństwa UE, by wesprzeć spójność i wzajemne wsparcie wysiłków podejmowanych przez UA; zwiększenia przewidywalności, zrównoważonego charakteru i elastyczności finansowania podejmowanych przez UA operacji pokojowych prowadzonych pod nadzorem ONZ; poszukiwania rozwiązań umożliwiających ściślejszą współpracę UE-UA w ich szczególnych obszarach operacyjnych, co usprawni potencjał wczesnego ostrzegania i zapobiegania konfliktom i zapewni wymianę najlepszych praktyk oraz wiedzy eksperckiej w obszarze zarządzania kryzysowego,
- (v) podjęcia działań na rzecz utrwalenia postępów osiągniętych we wdrażaniu afrykańskiej struktury pokoju i bezpieczeństwa, tak aby sprostać wyzwaniom w zakresie pokoju i bezpieczeństwa na kontynencie afrykańskim; podkreślenia znaczenia opracowania przewidywalnego i zrównoważonego finansowania afrykańskich operacji wspierania pokoju, konieczności budowania potencjału odporności i determinacji do ochrony ludności cywilnej w konfliktach zbrojnych,
- (w) z uwagi na regionalny wymiar konfliktów na kontynencie afrykańskim kontynuowania starań na rzecz wzmocnienia stosunków z lokalnymi organizacjami, w tym ECOWAS, Południowoafrykańską Wspólnotą Rozwoju (SADEC) i Międzyrządowym Organem ds. Rozwoju (IGAD) oraz zaangażowania ich i państw z danego regionu w zarządzanie kryzysowe,

System budowania pokoju, przegląd Komisji Budowania Pokoju (PBC)

- (x) wspierania zadań umożliwiających strukturom budowania pokoju ONZ spełnienie pokładanych w nich oczekiwań, które towarzyszyły ich ustanowieniu, poprzez przyjęcie zaleceń poczynionych na etapie przeglądu PBC, również w celu dalszej poprawy efektywności PBC; wspierania pojawiania się rozsądnych i kompleksowych struktur budowania pokoju w oparciu o partnerstwo między krajami rozwijającymi się a rozwiniętymi, jednocześnie zwracaniu uwagi na poprawę realizacji działań w terenie, zacieśnianie stosunków z międzynarodowymi instytucjami finansowymi – by tworzyć miejsca pracy i podejmować zagadnienia natury gospodarczej – i propagowanie naturalniejszych związków między procesem utrzymywania pokoju, a budowaniem go; propagowania bardziej uporządkowanych relacji między PBC, dyrekcją zarządzającą kwestiami międzynarodowymi i wielostronnymi ESDZ, a zwłaszcza dyrekcją ds. zapobiegania konfliktom i polityki bezpieczeństwa, a ZO ONZ, UNSC a Radą Gospodarczo-Społeczną w dążeniu do wypracowania większej synergii między utrzymywaniem pokoju, a budowaniem go oraz działaniami na rzecz rozwoju w terenie, dążenia do wzmocnienia doradczej roli PBC w stosunku do Rady Bezpieczeństwa, przed którą PBC jest odpowiedzialne, do pogłębienia współpracy PBC z Biurem Pomocniczym ds. Pokoju oraz do wzmocnienia więzi między organizacjami regionalnymi a międzynarodowymi instytucjami finansowymi; ponadto usprawnienia

Środa, 8 czerwca 2011 r.

obecnej współpracy pomiędzy PBC a partnerstwem UE na rzecz budowania pokoju poprzez oddolne podejście do rozwiązywania konfliktów, które uwzględnią działania podmiotów niepaństwowych w budowaniu pokoju,

- (y) dołożenia starań na rzecz odblokowania potencjału PBC poprzez wzmocnienie związku ze strukturami terenowymi, tak aby maksymalnie wykorzystać wartość zróżnicowanych punktów wejścia na teren grup PBC i ONZ, które mogłyby skorzystać ze wskazówek strategicznych i wpływów politycznych, zwłaszcza w odniesieniu do tworzenia instytucji,

Rozbrojenie jądrowe i zakaz rozprzestrzeniania broni jądrowej, reforma MAEA, przegląd NPT, walka z terroryzmem i przestępczością zorganizowaną

- (z) gruntownego zreformowania Międzynarodowej Agencji Energii Atomowej (MAEA) w związku z katastrofą nuklearną w Japonii poprzez zniesienie podwójnej funkcji monitorowania i propagowania wykorzystania energii jądrowej oraz ograniczenie odpowiedzialności MAEA do nadzoru nad sektorem energetyki jądrowej oraz kontroli przestrzegania Układu o nierozprzestrzenianiu broni jądrowej (NPT); ponadto podejmowania wysiłków zmierzających do zapewnienia, że od tej pory Światowa Organizacja Zdrowia (WHO) będzie ustanawiać i nadzorować normy bezpieczeństwa, w związku z czym państwa członkowskie będą prawnie zobowiązane do dostosowania przepisów do tych norm, a WHO zapewni zostanie wykwalifikowany personel do realizacji dodatkowych zadań,
- (aa) propagowania wdrożenia zaleceń przeglądu NPT z 2010 r., w szczególności dążenia do bezpieczniejszego świata dla wszystkich oraz w perspektywie długoterminowej osiągnięcia pokoju i bezpieczeństwa w świecie bez broni jądrowej, dalszego podnoszenia przejrzystości, aby wzrosło wzajemne zaufanie, by szybciej osiągnięto prawdziwy postęp w rozbrojeniu jądrowym, podejmowania skutecznych środków rozbrojenia jądrowego, które byłyby spójne z podstawowymi zasadami przejrzystości, weryfikacji i nieodwracalności, zachęcania państw posiadających broń jądrową do systematycznego składania sprawozdań z realizacji ich zobowiązań oraz dokonywania przeglądów wdrożenia tych zobowiązań,
- (ab) dalszego rozwijania kanałów i mechanizmów współpracy z zewnętrznymi partnerami UE, zwłaszcza USA, na polu walki z terroryzmem, w szczególności w dążeniu do wdrożenia globalnej strategii antyterrorystycznej ONZ, poprzez udział w grupie G8 (Grupa Rzymska / Grupa Lyońska) oraz Grupie ds. Walki z Terroryzmem, poprzez wzmocnienie odpowiednich globalnych porozumień oraz zwiększenie starań na rzecz przyjęcia wszechstronnej konwencji w sprawie terroryzmu międzynarodowego; nawiązania stosunków z tymi partnerami w efektywniejszy i bardziej uporządkowany sposób, zarówno na poziomie strategicznym, jak i praktycznym; wykazania się przywództwem oraz dawanie przykładu za sprawą utrwalenia poszanowania podstawowych praw i rządów prawa jako podstawy podejścia UE do walki z terroryzmem;

Rozwój

- (ac) podkreślenia potrzeby harmonizowania wysiłków różnych organów ONZ, tak aby skuteczniej propagować skuteczność i efektywność działań w zakresie rozwoju oraz kwestii społecznych na świecie; spełnienia zobowiązań przyjętych na szczycie MCR co do wspólnego gromadzenia zasobów potrzebnych do osiągnięcia do 2015 r. zakładanych poziomów, w szczególności poprzez spełnienie zobowiązania w sprawie oficjalnej pomocy rozwojowej; zdecydowanego opowiedzenia się za podniesieniem poziomu inwestycji finansowych, aby zrealizować cele MCR, oraz szybkiego zwiększenia i powielania sprawdzonych programów i strategii innowacyjnych ukierunkowanych na wszechstronny rozwój oraz gospodarczą i społeczną transformację,

Środa, 8 czerwca 2011 r.

- (ad) koncentrowania wysiłków zmierzających do osiągnięcia MCR, w szczególności w regionach i krajach najbardziej zostających w tyle, zwłaszcza w krajach Afryki Subsaharyjskiej i krajach najsłabiej rozwiniętych (LDC), lub w krajach niestabilnych lub targanych konfliktami,

Kraje najsłabiej rozwinięte (LDC)

- (ae) zapewniania skuteczności nadzoru i mechanizmów audytu związanych z wdrożeniem planu działania z Konferencji ONZ w sprawie krajów najsłabiej rozwiniętych,
- (af) zadbania o to, aby długotrwały i zrównoważony rozwój pozostał kompleksowym i spójnym celem w planach działania LDC oraz w ich partnerów,

Walka z nierównościami

- (ag) zadbania o to, aby kraje, w których panują duże różnice w poziomie zamożności, nadal otrzymywały wsparcie i środki finansowe w celu zmniejszenia ubóstwa i poprawy spójności społecznej, mając na uwadze, że większość ludzi ubogich żyje w krajach o średnim poziomie dochodu;
- (ah) wspieranie zmniejszania nierówności między kobietami i mężczyznami i wzmocnienie pozycji kobiet w zakresie rozwoju, gdyż kobiety stanowią nieproporcjonalnie dużą część ubogiej populacji;

Skuteczność pomocy

- (ai) zbadania, w jaki sposób program na rzecz skuteczności pomocy można włączyć do programu na rzecz skuteczności rozwoju, opracowując w tym kontekście konkretne strategie odnoszące się do państw niestabilnych oraz obszarów znajdujących się w sytuacji pokonfliktowej;
- (aj) osiągnięcia wszystkich celów zawartych w planie działania z Akry w oparciu o produktywne zaangażowanie parlamentów, organizacji społeczeństwa obywatelskiego oraz lokalnych władz;
- (ak) zadbania o to, aby w spójny sposób podejmowano wyzwania społeczne, polityczne, gospodarcze i środowiskowe;

Prawo do rozwoju (RTD)

- (al) wsparcia deklaracji ONZ z 1986 r. o prawie do rozwoju, zgodnie z którą „państwa zobowiązane są do wzajemnej współpracy w celu zapewnienia rozwoju i wyeliminowania przeszkód dla rozwoju, do korzystania ze swoich praw i do wypełniania swoich obowiązków w taki sposób, aby wspierać nowy międzynarodowy porządek gospodarczy oparty na całkowitej równości, wzajemnej zależności i wspólnym interesie.”,
- (am) udzielenia czołowego miejsca w hierarchii wartości RTD, biorąc pod uwagę tegoroczną 25. rocznicę przyjęcia deklaracji ONZ o prawie do rozwoju;
- (an) zaproponowania konsolidacji ustaleń grupy zadaniowej wysokiego szczebla, aby zapewnić skuteczne egzekwowanie RTD;
- (ao) podejmowania odpowiednich środków, aby RTD stało się integralną częścią polityki rozwojowej, powszechnego okresowego przeglądu praw człowieka (UPR) oraz pracy organów i mechanizmów traktatowych praw człowieka ONZ;

Środa, 8 czerwca 2011 r.

Międzynarodowa pomoc humanitarna

- (ap) opracowania międzynarodowego programu na rzecz pomocy humanitarnej w związku z ogromnym zasięgiem wyzwań humanitarnych, większym zakresem potrzeb humanitarnych i złożonością sytuacji humanitarnych,
- (aq) zwiększenia finansowania humanitarnego na skalę ogólnoświatową oraz funkcjonowania i skuteczności systemu pomocy humanitarnej,
- (ar) podjęcia wspólnej inicjatywy międzynarodowej, aby ściślej powiązać pomoc humanitarną z rozwojem, a także powiązać pilny charakter pomocy z odbudową i rozwojem.

Prawa człowieka*Zagadnienia instytucjonalne*

- (as) dopilnowania, aby ESDZ dysponowała wykwalifikowanym personelem i adekwatnymi zasobami oraz aby działania ESDZ były odpowiednio zintegrowane i skoordynowane z innymi organami międzynarodowymi, organizacjami regionalnymi oraz z ich działaniami na rzecz propagowania praw człowieka; zapewnienia, że przyjęte zalecenia i rezolucje, oraz priorytety poruszone w strukturach ONZ oraz w innych międzynarodowych instytucjach zostaną uwzględnione przy opracowywaniu strategii i instrumentów UE, a zwłaszcza te, które dotyczą praw człowieka,
- (at) kontynuowania aktywnego angażowania się w przegląd UNHRC w Nowym Jorku i w związane z nim działania następcze w celu wzmocnienia poszanowania jej mandatu; zajęcia się kwestią zdolności UNHRC do rozwiązywania pilnych problemów obejmujących poważne przypadki łamania praw człowieka, tak jak ostatnio w Libii i w Wybrzeżu Kości Słoniowej, i poprawy jej zdolności do wdrażania istniejących międzynarodowych norm i standardów wyrażenia uznania dla decyzji ZO ONZ z dnia 1 marca 2011 r. o zawieszeniu członkostwa Libii w UNHRC, kontynuowania zdeterminowanych wysiłków i wykorzystywania specjalnych procedur celem przekształcenia UNFRC w mechanizm wczesnego ostrzegania i zapobiegania zdolny do priorytetowego potraktowania pierwotnych przyczyn naruszania praw człowieka i wyjaśnienia tych przyczyn w dążeniu do zapobieżenia nowym przypadkom naruszania praw człowieka oraz dalszej ich eskalacji, w tym poprzez udzielanie wsparcia budowaniu potencjału krajowych instytucji na rzecz praw człowieka;
- (au) poszukiwania sposobów poprawy procedur wyboru do UNHRC, by zajęto się kwestią jakości członkostwa w UNHRC; rozważenia możliwości ustalenia jasnych kryteriów członkostwa w UNHRC, aby w jej skład nie wchodziły państwa, w których akty naruszania praw człowieka są częste i powszechne; zachowania niezależności urzędu Wysokiego Przedstawiciela ds. Praw Człowieka ONZ (OHCHR), i przeciwstawianie się jakimkolwiek zamiarom zmiany statusu OHCHR, która mogłaby negatywnie wpłynąć na finansowanie urzędu, a tym samym na jego niezależność;
- (av) rozwijania żywotnych stosunków roboczych między UNHRC a Trzecim Komitetem, i między UNHRC a Wysokim Przedstawicielem ds. Praw Człowieka ONZ (OHCHR) oraz zajęcia się kwestią narastających rozbieżności pomiędzy państwami członkowskimi dotyczącymi głosowania w UNHRC,
- (aw) osiągnięcia wspólnego stanowiska na konferencję przeglądową w Durbanie (tzw. „Durban 3”), zaplanowaną na wrzesień 2011 r., aby zademonstrować gotowość i zdolność państw członkowskich do zajęcia jednolitego stanowiska na forum międzynarodowym, podtrzymać wpływy UE w ONZ, potwierdzić zaangażowanie Unii w zwalczanie rasizmu, ksenofobii i bigoterii w sposób zrównoważony i niedyskryminujący,

Środa, 8 czerwca 2011 r.

Kwestie praw człowieka

- (ax) kontynuowania prac w Trzecim Komitecie ZO ONZ nad znaczącą ilością rezolucji, w szczególności w sprawie wezwania do moratorium na wykonywanie kary śmierci, która otrzymała poparcie ze strony większej liczby krajów, w sprawie praw dziecka, mniejszości narodowych i językowych, wolności wypowiedzi i wolnych mediów, w sprawie nietolerancji religijnej, zniesienia tortur oraz rezolucji dotyczących konkretnych państw: Birmy/Związku Myanmar, Korei Północnej i Iranu, wspierania wszystkich starań na rzecz eliminacji tortur; szczególnego zachęcania do przyjęcia protokołu fakultatywnego Konwencji ONZ w sprawie tortur,
- (ay) kontynuowania międzynarodowych starań na rzecz zagwarantowania, aby wszystkie prawa człowieka były uznawane za powszechne, niepodzielne, współzależne i wzajemnie powiązane, a co za tym idzie dokładania starań na rzecz wycofania z użycia nieprecyzyjnego pojęcia „tradycyjnych wartości ludzkości”, którego charakter podważa normy ustalone w międzynarodowych przepisach w zakresie praw człowieka i które mogłyby doprowadzić do nieakceptowanych prób uzasadniania przypadków naruszenia praw człowieka tym, że pogwałcenia te wynikają z tradycyjnych wartości, norm lub praktyk,
- (az) wspierania finansowania poprzez określone zobowiązania budżetowe oraz potencjału, rozliczalności i efektywności UN Women tak, by zespół ten mógł koordynować odpowiednie działania w bardziej efektywny sposób, ujmowania perspektywy płci w wszystkich obszarach polityki ONZ i tworzenia instytucjonalnej spójności/synergii; koncentrowania wysiłków, również poprzez wnoszenie wkładu w poprawione strategiczne planowanie, we wdrożenie rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ 1325, zwłaszcza jeśli chodzi o obecność kobiet w rozmowach pokojowych, co pozwoli im na pełnienie funkcji mediatorów, podniesienie własnych umiejętności oraz upodmiotowi je jako decydentki, oraz, najogólniej, stworzy połączenie między kobietami a rozwojem,
- (ba) nakreślenia strategii dotyczącej krajów, które odmawiają pełnej współpracy z mechanizmami ONZ i nie zezwalają na dostęp niezależnym ekspertom ONZ i specjalnym wysłannikom, aby przekonać te kraje do udzielenia pełnego dostępu do swoich terytoriów i powstrzymania się od utrudniania pracy tym ekspertom; dążenia do zachowania niezależności specjalnych procedur,
- (bb) objęcia najwyższym priorytetem politycznym i dyplomatycznym, a w związku z tym udzielenia najpełniejszego wsparcia na licznych forach dwustronnych i wielostronnych, w działalność których UE jest czynnie zaangażowana, wszystkim inicjatywom zmierzającym do:
 - ustanowienia ogólnoświatowego moratorium na okaleczanie żeńskich narządów płciowych,
 - ogólnoświatowej dekryminalizacji homoseksualizmu,

Zmiana klimatu

- (bc) pełnienia przywództwa w obszarze zarządzania światowym klimatem i międzynarodowej współpracy w dziedzinie zmian klimatu; koncentrowania się na silnych politycznych kontaktach z krajami trzecimi i dalsze rozwijanie dialogu z innymi kluczowymi podmiotami, jak Stany Zjednoczone, Rosja, wschodzącymi potęgami (Chiny, Brazylia, Indie) oraz krajami rozwijającymi się, z uwagi na to, że zmiany klimatu stały się kluczowym elementem stosunków międzynarodowych i głównym zagrożeniem dla osiągnięcia MCR; przyczyniania się do tworzenia struktur instytucjonalnych cechujących się uniwersalnością, przejrzystością, sprawiedliwością oraz wyważoną reprezentacją zarówno krajów rozwiniętych, jak i rozwijających się w odpowiednich organach zarządzających; położenia solidnych podwalin pod kolejne spotkanie negocjacyjne, które odbędzie się w 2. połowie 2011 r. w RPA (COP17) i będzie opierać się na znacznych postępach dokonanych na COP16 w Cancun, a także na wnioskach wyciągniętych z niezadowolających rezultatów COP15 w Kopenhadze;

Środa, 8 czerwca 2011 r.

- (bd) współpracowania w bardziej strategiczny sposób i wykazywania się szybszą reakcją na potrzeby krajów trzecich przy jednoczesnym rozwijaniu potencjału ESDZ w zakresie wzmocnienia polityki dyplomacji na rzecz klimatu; wspierania aktywnego udziału Komisji w toczącej się debacie na temat niedoskonałości systemu ochrony i reakcji ze strony Wysokiego Komisarza Narodów Zjednoczonych ds. Uchodźców (UNHCR) w ramach dialogu, zainicjowanego przez niego w 2010 r., w sprawie wyzwań w zakresie ochrony uchodźców, który ma na celu usprawnienie istniejącego międzynarodowego systemu ochrony dla osób przymusowo wysiedlonych i bezpaństwowców, czynnego udziału w debacie w sprawie zdefiniowania terminu „uchodźca klimatyczny”, który ma opisywać ludzi zmuszonych do opuszczenia miejsca zamieszkania i poszukiwania schronienia za granicą w wyniku zmiany klimatu i który nie jest jeszcze uwzględniony w prawie międzynarodowym ani w żadnej wiążącej umowie międzynarodowej;

Zalecenia końcowe

- (be) rozwijania debaty na temat roli parlamentów i zgromadzeń regionalnych w strukturach ONZ, która ma wejść do porządku obrad 66. sesji ZO ONZ i na temat powołania Zgromadzenia Parlamentarnego Narodów Zjednoczonych (UNPA); ponadto propagowania współdziałania rządów i parlamentów w kwestiach o globalnym wymiarze;
- (bf) wspierania powołania UNPA w ramach struktur ONZ, aby wzmocnić demokratyczny charakter organizacji, rozliczalność demokratyczną i przejrzystość globalnego sprawowania rządów i umożliwić szersze uczestnictwo obywateli w działaniach ONZ, przy czym UNPA byłoby uzupełnieniem istniejących instytucji, w tym Unii Międzyparlamentarnej;

*

* *

2. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszego zalecenia wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, Radzie i, tytułem informacji, Komisji.
